

[Justitsministeren]

det synes jeg det her er blevet. Dertil kommer, at forslaget er gennemarbejdet og fremsat meget hurtigt efter, at udvalgsarbejdet var færdigt.

Jeg lagde også mærke til, at retsudvalgets formand sagde, at han regner med, at sagen kan blive hurtigt udvalgsbehandlet. De forskellige spørgsmål, der blev rejst af hr. Korneliusen og andre, skal selvfølgelig besvares, men jeg mener ikke, det kan forhindre, at vi får en hurtig behandling af sagen, og det synes jeg den fortjener.

Det var jo alene hr. Poulsgaard, der gik imod. Jeg forstod af hr. Poulsgaards modstand, at han synes, det er sådan et uborgerligt forslag. Det forstår jeg ikke et ord af. Jeg kan ikke se, at det skulle være imod borgerlig politik, at folk kan få deres ret. Jeg vil da egentlig tro, at der er mange, der mener, at folk ikke af økonomiske grunde skal forhindres i at få deres ret, og det er jo det, forslaget om fri proces drejer sig om.

Jeg forstår heller ikke bemærkningerne om forsikringsordningen. Forsikringerne er sat mere i spidsen efter dette lovforslag. Tidligere blev der ikke tale om udbetaling af retshjælpsforsikringer. Da var det fri proces, altså det offentlige kom til at betale. Så jeg synes da ud fra det, hr. Poulsgaard selv sagde, at det må anses for en forbedring også på dette område. Jeg takker for tilslutningen og håber på en hurtig færdiggørelse af forslaget.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Nu kan man jo nemt misforstå, når man bedvidst vil misforstå.

Det, jeg sagde, var simpelt hen, at denne regering har glemt at føre borgerlig politik, og at tingene ikke hænger sammen. Man siger, at man vil sætte skatterne ned. Det første, man fremsætter her, er et udgiftskrævende forslag. Og så snakker jeg lidt om, at der var engang, da de små erhvervsfolk troede, at de kunne fæste lid til denne regering. De er glemt i dette her. Jeg påviste, at der var så lidt borgerligt i dette her, som der kunne være, men det var for at hjælpe regeringen tilbage på borgerlighedens vej. Jeg gjorde det i bedste mening.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Nu er det vist min tur til at sige, at jeg synes, hr. Poulsgaard har en dårlig dag. Hr. Poulsgaard taler om noget helt andet, men ikke det gan-

ske enkle, det her drejer sig om: der er begået en uret imod folk, og de vil hævde deres ret, men har ikke penge til det. Er der så ikke noget rigtigt i, at vi giver dem, der ikke har midlerne, mulighed for at få deres ret? Det er det, lovforslaget drejer sig om.

Må jeg sige på samme måde med hensyn til vederlaget til domsmænd og nævninge: vi har jo samtidig til Finansudvalget fremsendt en ansøgning om en forhøjelse for deres vedkommende. Hr. Poulsgaard var inde på: jamen der var jo noget, der hed borgerligt ombud osv. Ja, det er der, og de skal jo også møde i retten, til trods for at det kan være meget ubekvemt for dem, til trods for at de kan have et økonomisk tab. Er der så ikke noget rimeligt i, at man betaler dem en godtgørelse af en sådan art, at deres tab i hvert fald ikke bliver overvældende stort? Jeg lægger overordentlig megen vægt på, at man har lægdommere med i retterne, der sammen med den juridiske dommer angiver det, der må stå for en retsbetragtning, som den lever i befolkningen, og hvis man lægger vægt på det, kan man da ikke sige, at man ikke må betale dem noget for det.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Skal vi ikke lade ligge, hvem der har en dårlig dag?

Hvad var det egentlig, justitsministeren stod heroppe og sagde, hvis jeg hørte rigtigt? Jo, justitsministeren sagde næsten ordret, at indtil dette hellige lovforslag bliver vedtaget, har der været dårlig retssikkerhed, har folk ikke fået deres ret; det sker først nu. Mig bekendt har justitsministeren siddet på sin post i fem år, og så var det da på tide, at der blev gjort noget ved det. Det er ikke rigtigt. Så dårligt står det ikke til med retstilstanden, selv om der kan være huller. Det var derfor, jeg nævnte, at man kan tegne en forsikring.

Det, jeg gerne ville have justitsministeren til at indrømme – det får jeg nok ikke – var simpelt hen det: jamen alle de goder, vi gerne vil have, koster altså penge for andre. Når ministeren nu vil til at give domsmænd og nævninge forhøjet vederlag, er der kun ét sted at hente de penge, og det er hos skatteborgerne, som er de samme. Man kan som sagt også hæve afgifterne på pas og stempel og andet.